

Beste Tarik,

Wat een ongelooflijke mijlpaal heb je deze week bereikt! Na al die jaren van toewijding en groei – en met jouw promotie tot sergeant der eerste klasse in het vizier – heb je met verve het onderdeel 'zorg voor de doden' afgerond. Dat dit een essentieel stuk is van je opleiding tot sportinstructeur bij Defensie, onder de vlag van het [Gravendienstpeloton op Schiphol](#), maakt het extra bijzonder.

Ik weet hoe intens en betekenisvol deze training is: niet alleen de praktische handelingen, maar vooral de diepe verantwoordelijkheid die ermee gepaard gaat. Het respectvol bergen, registreren en voorbereiden van gevallen – of het nu Nederlanders, bondgenoten, vijanden of burgers betreft – is een taak die ons allemaal raakt en die je met een ongekenne waardigheid en empathie hebt uitgevoerd.

In de zes jaar dat ik je mag begeleiden, waar nodig, heb ik je zien uitblinken in je rol als sportinstructeur, maar ook in je bereidheid om neventaken zoals deze op je te nemen. Je motivatie, zoals je het zelf zegt: ***"Ik kan echt iets doen voor de het Nederlandse leger, en dat raakt het defensie-apparaat in zijn geheel – en dat is erg waardevol"*** – dat siert je en maakt je niet alleen een uitstekende militair, maar een mens met een groot hart.

Deze opleiding vraagt om meer dan fysieke kracht; het vraagt om mentale veerkracht, ethische bezinning en een respectvolle benadering die je perfect in de vingers hebt. Ik ben diep onder de indruk van hoe je met deze uiterst gevoelige materie bent omgegaan, en het geeft me nog meer vertrouwen in je toekomst als sergeant in de sportdienst.

Dit is geen einde, maar een krachtige stap vooruit op je pad. Blijf doen wat je doet: met diezelfde toewijding en warmte. Ik ben trots op je, en ik weet dat de nabestaanden – en de hele eenheid – in goede handen zijn bij jou. Laten we snel een moment pakken om dit te vieren; je verdient een welverdiende Gouden Kroon met daarbovenop een stevige en liefdevolle schouderklopje.

Ook al is het pijnlijk en hartverscheurend dat er honderdduizenden, zelfs miljoenen doden zijn gevallen door oorlogen en conflicten – vaak zogenaamd gevoerd in naam van veiligheid – blijft het een wrange paradox dat strijd nodig zou zijn voor vrede. In werkelijkheid is dit de wereld op zijn kop. De oude Maya's kenden een ander perspectief: in hun ceremoniële balspelen streden alleen de besten der besten tegen elkaar, niet uit angst voor verlies, maar uit eer voor wat erna kwam. Want zij wisten: de winnaar kreeg toegang tot het hiernamaals – een hogere dimensie van licht, vrede en waarheid. Een plek waar het bestaan pas echt begint. Dit aardse leven is slechts een doorgang. Zoals het gezegde luidt: ***"The world is not my home, I'm just passing through."***

Met oprechte bewondering en een stevig hart onder de riem; 🌿 Moge jouw pad als krijger van licht altijd verlicht worden door eer, kracht en compassie.

Meer info: <https://uucga.com/enlightenedsoldier>

Namasté Brada,

PhD J.C. van der Beek D.Sc. | Kukulkan ambassadeur of Lord Anu | Prophet of the United Universe Church | Meditation Guru at the Galaxy Academy (UUCGA) | Mayan Elder, auteur of the Kukulkan Codex 🌐 www.KukulkanCodex.com |

📱 WhatsApp: +31 6 22322749